

Αρχή της Ινδίκτου: Καιρός για Δοξολογία και Πνευματικό Απολογισμό. (πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο άρθρο μας, αναλυτικά και εμπεριστατωμένα, για την Αρχή της Ινδίκτου, για το πως υπολογίζεται, πως ιστορικά διαμορφώθηκε και πως την υιοθέτησε η Εκκλησία μας, στο βάθος των αιώνων. Τώρα αποφασίσαμε να ασχοληθούμε αναλυτικότερα, για το πως κατά τη γνώμη μας, πρέπει να αξιοποιούμε την ευκαιρία μιας νέας Εκκλησιαστικής χρονιάς.

α) Δοξολογία στον Θεό: Το πρώτο-πρώτο που οφείλουμε ως πιστοί, είναι καταρχήν από καρδιάς, μια Δοξολογία, στον Ένα Τριαδικό μας Θεό, που μας αξιώνει να εισερχόμαστε σε ένα νέο έτος, αλλά ταυτόχρονα και για όλα όσα αξιωθήκαμε να βιώσουμε, θετικά και αρνητικά, στην παρελθούσα Εκκλησιαστική χρονιά, που μόλις πέρασε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Ο Θεός, που ο ίδιος είναι Άχρονος, αλλά κάτω από την εξουσία Του, έχει κάθε καιρό και χρόνο, της κτίσεως που ο ίδιος δημιούργησε και ο άνθρωπος καταγράφει με τα ρολόγια και τα

ημερολόγια. Είναι Αυτός που παραχωρεί και επιτρέπει κάθε δευτερόλεπτο, λεπτό, ώρα και χρόνο προς πνευματικής μας αξιοποίηση και ωφέλεια. Τίποτα δεν είναι αυτονόητο και δεδομένο. Ιδιαίτερα φέτος το Καλοκαίρι, που όλοι θρηνήσαμε 97 συνανθρώπους μας, από τις πρόσφατες φονικές πυρκαγιές στο Μάτι. Πέρα από αυτούς και τόσοι άλλοι γενικότερα συγγενείς, γνωστοί, οικείοι μας και φίλοι, που αναχώρησαν προς την αιώνια ζωή, από άλλες αιτίες, καταλαβαίνουμε πόσο ευεργετημένοι πρέπει να αισθανόμαστε, που ο Κύριος της Ζωής και του Θανάτου, μας έδωσε και άλλο χρόνο να ζήσουμε.

β) Σύντομος Πνευματικός Απολογισμός: Έχουμε τονίσει προσωπικά και στο παρελθόν, αλλά το τονίζουν και πολλοί πνευματικοί άνθρωποι ειδικότερα, για την αναγκαιότητα εκ μέρους μας, ενός γενικού πνευματικού απολογισμού, για το εκκλησιαστικό έτος που μόλις έφυγε. Υπάρχουν άνθρωποι, που πραγματοποιούν αυτό τον απολογισμό σε καθημερινή βάση, κάθε βράδυ και άλλοι σε εβδομαδιαία ή και μηνιαία βάση. Αν δεν ανήκουμε σε καμιά από αυτές τις κατηγορίες ανθρώπων, τουλάχιστον μία φορά κάθε χρόνο, αξίζει να ασχοληθούμε για όσα ζήσαμε στην παρελθούσα Εκκλησιαστική χρονιά. Ποιες αρετές καλλιέργησα; Ποια πάθη και αμαρτίες επανέλαβα και δεν διορθώθηκα. Με ποιους συνανθρώπους είμαι σε αντιπαράθεση και η συμπεριφορά μου τους πλήγωσε; Τι έπραξα γενικότερα και δεν έπρεπε να το κάνω; Τι θα μπορούσα να πράξω στην οικογένειά μου, στους φίλους μου, στους συνανθρώπους μου και δεν το έπραξα; Πόσο χρόνο αφιέρωσα πραγματικά στον Θεό; Μήπως ήμουν αμελής; Είναι ένα σωρό ερωτήματα, που αν φροντίσουμε με ειλικρίνεια να απαντήσουμε θα μας ευεργετήσει πνευματικά πάρα

πολύ. Χρειάζεται βέβαια και διάκριση, προσοχή δηλαδή, να μην έχουμε κριτήρια πολύ αυστηρά σε βαθμό τελειομανίας, ούτε από την άλλη να αναπτύσσουμε ενοχικά συμπλέγματα που όχι μόνο δεν μας ωφελούν, αλλά ίσα-ίσα μας επιβαρύνουν και μας κρατούν παθολογικά πίσω.

γ) Χάραξη νέων πνευματικών στόχων: Με βάση τα αποτελέσματα και την εργασία μας, στην παραπάνω κατηγορία, τώρα που διάγουμε τις πρώτες ώρες του νέου Εκκλησιαστικού έτους, είναι η ευκαιρία, πέρα από τον απολογισμό, να χαράξουμε νέους πνευματικούς στόχους, αλλά και να θέσουμε νέα οράματα για την καινούρια χρονιά. Εννοείται βέβαια όλα αυτά, πρέπει να συνάδουν με το θέλημα και τις εντολές Του Θεού, αλλά από την άλλη δεν πρέπει να συμβιβάζομαστε με πράγματα που αντιβαίνουν το θέλημα Του Θεού και έχουμε συνηθίσει σε αυτό τον ευατό μας. Οτι καλό έχουμε, αξίζει να συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για να διατηρήσουμε ή και γιατί όχι να βελτιώσουμε. Οτι δεν έχουμε, καλό είναι να βάλουμε αρχή να προσπαθήσουμε να το αποκτήσουμε ή για την ακρίβεια πνευματικά κατακτήσουμε

και **δ) Να γίνουμε δεκτικοί της Θείας Χάριτος:** Πέρα από τα παραπάνω τρία που οφείλονται στη δική μας προσπάθεια, να αφεθούμε στον Θεό και στη Θεία Χάρη Του, η οποία είναι απαραίτητη για να καταφέρουμε το οτιδήποτε. Το είπε ο ίδιος: «...ότι χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιω 15,5). Αρα τι οφείλουμε να πράξουμε; Να είμαστε καλοί αγωγοί ή αλλιώς δεκτικοί στη Χάρη Του Θεού! Πως γίνεται αυτό; I) Με την κάθαρση μας από πάθη και αμαρτίες, II) Με τη συχνή και συνειδητή μας συμμετοχή στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας. III) Με την υιοθέτηση στην καθημερινότητά μας της ασκητικής ζωής της Εκκλησίας (νηστεία, προσευχή, καλλιέργεια αρετών, αγρυπνίες κ.α) IV) Με τη συμφιλιώσή μας με αδελφούς που έχουμε διαφορές και κρατούμενα. V) Με την ανάληψη υπεύθυνης θέσης-διακονίας στην Ενορία και την τοπική μας Μητρόπολη. Δεν είναι μόνο να κοιτάω τα δικά μου πνευματικά θέματα και πράγματα, αλλά να προσπαθούμε με βάση τα ενδιαφέροντα και τις ικανότητές μας, να συνεισφέρουμε στις πολυποίκιλες ανάγκες της κοινότητας. Αυτό σημαίνει ζωντανό-ενεργό μέλος.

Κλείνοντας το άρθρο μας, αδελφοί μας αναγνώστες και ταυτόχρονα συνοψίζοντας, νομίζουμε ότι καταστήσαμε σαφές, ότι ο χρόνος δεν είναι αμελητέος παράγοντας στην πνευματική μας ζωή. Έχει πρωταρχικό ρόλο, άσχετα αν για μερικούς ο Θεός δίνει πολλά χρόνια και σε άλλους πολύ σύντομο και βραχύ διάστημα. Αυτός ως δικαιοκρίτης γνωρίζει το γιατί! Σε εμάς απομένει όσο χρόνο έχουμε στο σήμερα στη διάθεσή μας, να τον αξιοποιούμε με όλη μας την ύπαρξη και όλες μας τις αισθήσεις. Η Καρδιά μας να κτυπά στους ρυθμούς της προσευχής και της επικλήσεως του Αγίου Ονόματος Του Θεού. Το μυαλό μας, να

επεξεργάζεται αγαθά, κάθε τι που μας οδηγεί κοντά Του, είτε αυτό λέγεται διδασκαλία-εντολές, είτε αυτό έχει να κάνει με τη γενικότερη πρακτική εφαρμογή. Τα μάτια μας να κοιτούν τις ομορφιές των όντων και όχι άσεμνα θεάματα. Το στόμα μας να βγαίνουν λέξεις αγαθές και όχι ύβρεις και ασχήμιες. Τα χέρια μας να ποιούν το θέλημα Του Θεού και όχι να αδικούν και να ασκούν βία! Τέλος, τα πόδια μας να μας οδηγούν σε χώρους αγαθούς και ωφέλιμους και όχι σε τόπους όπου πλεονάζει η αμαρτία και η αδικία.

Ευχόμαστε από καρδιάς, σε όλους και όλες, για ένα πνευματικά καρποφόρο και ωφέλιμο εκκλησιαστικό έτος! Αμήν!

Πρώτη δημοσίευση : εφημερίδα Κιβωτός της Ορθοδοξίας (Σάββατο 1 Σεπτεμβρίου 2018)